

רע"פ 2916/17 - עיסא געאפרה נגד יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה בירושלים

בית המשפט העליון

רע"פ 2916/17

לפני:
המבקש:
כבוד השופט א' שהם
עיסא געאפרה

נגד

המשיב:
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה בירושלים

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים, מיום 2.3.2017, בע"פ
46344-02-17, שניתנה על ידי כב' השופטת ח' מרים
לומפ

בשם המבקש: עו"ד ויסאם גנאים

החלטה

- לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מרים לומפ), בע"פ 46344-02-17, מיום 2.3.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופט פ' שטרק), בב"ש 11184/16, מיום 19.1.2017, אשר במסגרתה נדחתה בקשתו של המבקש, לביטול צו הריסה מנהלי שהוצא כנגדו.
- בהחלטתי מיום 30.3.2017, הוריתי על עיכוב ביצוע צו ההריסה, עד למתן החלטה בבקשת רשות ערעור זו.

3. ביום 24.11.2016, חתם המשיב על צו הריסה מנהלי, בהתאם לסעיף 238(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק), כנגד מבנה שהוקם על מקרקעין בנ.צ. 223443/630012, ראס אל עמוד ירושלים, אשר תואר כמבנה הכולל קירות מגבס וקונסטרוקציית פח, עם רצפה מעץ וגג מפח גלי, בשטח של כ-60 מ"ר (להלן: צו ההריסה). צו ההריסה הודבק על גבי המבנה ביום 4.12.2016.

המבקש הגיש בקשה לביטולו של צו ההריסה, לבית המשפט לעניינים מקומיים, אשר דחה את הבקשה, בהחלטתו מיום 19.1.2017. בית המשפט לעניינים מקומיים ציין בהחלטתו, כי צו ההריסה נחתם בהתאם לתנאי סעיף 238 לחוק, ואין מדובר בעובדה מוגמרת. זאת, היות שהמבנה המיועד להריסה נבנה ללא היתר כדין; בנייתו טרם הסתיימה 60 יום לפני הגשת התצהיר שבבסיס צו ההריסה; והוא לא היה מאוכלס 30 ימים לפני חתימתו של מהנדס הוועדה על התצהיר. עוד קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, לאחר ששמע את עדותו של מהנדס הוועדה, כי הטעות לפיה הוא רשם בתצהירו את שמו במקום את שמו של המפקח, אינה עולה לכדי פגם היורד לשורשו של עניין. בית המשפט לעניינים מקומיים קבע בנוסף, כי אין בטענתו של המבקש לפגם בתצהיר, כדי לערער את חזקת התקינות המנהלית.

המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, שנסב על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים. ביום 2.3.2017, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, בקובעו כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים. בית המשפט המחוזי הדגיש, כי הביקורת השיפוטית על מתן צו הריסה מנהלי היא מצומצמת, וגם כאשר נפל פגם בהוצאת צו הריסה, יש לבחון את נפקותו, בהתאם לעקרונות דוקטרינת הבטלות היחסית. נקבע בנוסף, כי המבקש לא הוכיח קיומה של עילה חוקית או פסיקתית לביטול צו ההריסה בעניינו, שעה שהמבנה הוקם ללא היתר בניה כדין, בנייתו לא הושלמה והוא לא היה בשימוש. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין, כי טענת המבקש בדבר פגם בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת, נדחתה בבית המשפט לעניינים מקומיים על בסיס קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות, וקבע כי אין מדובר בעניינו במקרה חריג שבו יש מקום להתערבות, על ידי ערכאת הערעור. בנוסף, בית המשפט המחוזי לא מצא פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, ליתן אמון בעדותו של מהנדס הוועדה, ממנה עולה כי מדובר בטעות סופר, ובקביעתו כי אין מדובר בפגם שיש בו כדי להביא לבטלותו של הצו.

הבקשה לרשות ערעור ותגובת המשיבה

4. בבקשה שלפניי, משיג המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש חוזר על הטענה שהעלה בפני הערכאות הקודמות, באשר לקיומו של פגם בתצהירו של מהנדס הוועדה. לטענתו של המבקש, פגם זה בהליך הוצאת צו ההריסה מלמד על כך שהוצא "בהינף יד וללא הפעלת שיקול דעת מנהלי מצד הגורמים הממונים" על ההליך, ועל כן, יש בעובדה זו כדי להביא לבטלותו של הצו ואין מקום להפעיל את דוקטרינת הבטלות היחסית. עוד טוען המבקש, כי חזקת התקינות המנהלית נסתרה, באמצעות ראיות "כבדות משקל", שהן מעבר לסף הראייתי הדרוש לסתירת החזקה.

בתגובתו, טוען המשיב כי יש לדחות את הבקשה לרשות ערעור, בציינו כי טענותיו של המבקש נדונו בפני שתי ערכאות, ובקשתו אינה מעלה כל סוגיה משפטית החורגת מעניינו הפרטי. עוד נטען, כי כפי שנקבע בערכאות הקודמות, מתקיימים בעניינו של המבקש התנאים להוצאת צו הריסה מנהלי. לגופה של הבקשה, טוען המשיב, כי טעות הדפוס

שנפלה בתצהיר מהנדס הוועדה, אינה מהווה פגם מהותי היורד לשורשו של עניין, וכי הגורמים שהיו מעורבים בהוצאת צו ההריסה, נחשפו למידע המהותי הנדרש, בכדי להביא לחתימת המשיב על צו ההריסה.

דין והכרעה

5. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות. חרף ניסיונותי של המבקש לעטות על בקשתו כסות של שאלות משפטיות עקרוניות, הרי שהיא נוגעת, לאמיתו של דבר, לעניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא. בנוסף, טענות המבקש כבר הועלו, אחת לאחת, בפני ערכאת הערעור, אשר התייחסה אליהן ודחתה אותן לגופן, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016) (להלן: עניין א. סביח); רע"פ 9632 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016) (להלן: עניין מקוריה)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

6. למעלה מן הדרוש, אוסיף בקצרה זאת. טענותי של המבקש משיגות, הלכה למעשה, על קביעות שבעובדה, אשר נעשו על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים. זאת, שעה שידוע כי התערבות ערכאת ערעור בממצאים מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקינן ברשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); עניין מקוריה; עניין א. סביח). בענייננו, קבע בית משפט לעניינים מקומיים, לאחר שמיעת העדויות ובחינת כלל הראיות שהוגשו לו, כי המבקש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח דבר קיומו של פגם בשיקול הדעת של הרשות המוסמכת, היורד לשורשו של עניין, ואשר מצדיק את ביטולו של צו ההריסה. הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, בקובעו כי אין מדובר במקרה חריג, בו תתערב ערכאת הערעור בקביעות מעין אלה של הערכאה הדיונית. עוד אוסיף, כי לטעמי לא נפל פגם מהותי בתצהירו של מהנדס הוועדה, לאור עדותו בבית המשפט לעניינים מקומיים, ממנה עולה כי הוא הכיר את פרטי המקרה ועיין בכלל המסמכים הרלוונטיים, טרם שחתם על התצהיר.

7. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחת בזאת. ההחלטה בדבר עיכוב הביצוע, מיום 30.3.2017, מתבטלת בזאת, וניתן לבצע את צו ההריסה לאלתר.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשע"ז (24.4.2017).

ש ו פ ט